

۳ - صنعت آهن و فولاد در سال ۱۹۸۸

مقاله حاضر، ارائه نظرات تنی چند از کارشناسان صنعت فولاد در خصوص چگونگی وضعیت این صنعت در سال ۱۹۸۸ می باشد. بعضی از کارشناسان مذکور در سطح بین المللی و تعدادی دیگر از آنها در سطح منطقه ای و یا حتی کشوری خاص اظهار نظر نموده اند، با این وجود از مجموع نظرات ارائه شده میتوان تصویر روشن تری از وضعیت احتمالی این صنعت در سال ۱۹۸۸ بدست آورد. در ذیل، به تک تک نظرات ارائه شده - با ذکر نام گوینده و سمت وی - اشاره میشود.

لنهارد هولشو (دبیرکل "موسسه بین المللی آهن و فولاد" IISI)

از هنگامیکه "موسسه بین المللی آهن و فولاد" (IISI)

گزارش پیش بینی سالانه اقتصادی خود را در شهر واشنگتن (در ماه اکتبر ۱۹۸۷) ارائه نمود، دو عامل - بحران بازاری سهام و تداوم کاهش ارزش برابری دلار - عدم اطمینان نهائی در مورد وضعیت صنعت فولاد در سال ۱۹۸۸ بوجود آورده اند.

نوسانات نرخ برابری ارزهای عمده از یک سو و عدم موازنه چشمگیر بین کسری و مازاد حساب جاری کشورهای عمده پیشرفت - سرمایه داری از سوی دیگر، موجب شکل گیری فرآیندی گردیده که احتمالاً رشد اقتصادی را کاهش خواهد داد. همچنین، تداوم مشکلات مالی و کسری عظیم تجاری همراه با کاهش قیمت مواد اولیه صادراتی

کشورهای در حال توسعه باعث کاهش میزان سرمایه‌گذاری دولتی و خصوصی در این کشورها گردیده است. نرخ رشد تجارت جهانی نیز به میانه‌ها چشمگیری دچار کاهش شده بطوریکه میزان آن در سال ۱۹۸۷ تنها به ۳ درصد بالغ گردید و پیش‌بینی می‌شود که در سال ۱۹۸۸ نیز باز کم‌تر گردد.

در چنین موقعیتی، پیش‌بینی می‌شود که میزان مصرف فولاد کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری از ۳۲۰ میلیون تن (بر اساس فولاد خام) مربوط به سال ۱۹۸۷ به ۳۱۸ میلیون تن در سال ۱۹۸۸ کاهش یابد. از سوی دیگر، مصرف فولاد کشورهای در حال توسعه با ۱/۷ درصد افزایش به ۱۱۹ میلیون تن بالغ خواهد شد و این امر موجب می‌گردد که کل میزان مصرف فولاد کشورهای سرمایه‌داری به ۴۳۷ میلیون تن برسد که نسبت به سال ماقبل، تغییر چندانی نشان نمی‌دهد. در این میان پیش‌بینی شده است که سطح تقاضا برای فولاد در کشورهای عضو "جامعه اقتصادی اروپا" (EEC)، ژاپن و اغلب کشورهای در حال توسعه فاقد ذخایر نفتی، با کاهش روبرو گردد. مع هذا سطح تقاضا برای فولاد در ایالات متحده ثابت باقی خواهد ماند. در تعدادی از کشورهای آسیائی - از جمله کره جنوبی، تایوان و هند - نیز مصرف فولاد دچار افزایش خواهد شد و میزان این افزایش چیزی بین ۶ تا ۱۱ درصد خواهد بود.

با در نظر گرفتن میزان مصرف فولاد در کشورهای سوسیالیستی، کل تقاضای جهانی برای این فلز در سال ۱۹۸۸ به حدود ۷۴۴ میلیون تن بالغ می‌شود که بدین ترتیب مقدار کمی بیش از تقاضای ۷۳۹ میلیون تنی مربوط به سال ۱۹۸۷ می‌باشد. گرچه رقم مذکور جای خوش‌بینی باقی می‌گذارد لکن مسئله مهم این است که تا چه میزان می‌توان به عملکرد اقتصادی

کشورهای عمده پیشرفته سرمایه‌داری اطمینان نمود و آنرا قابل پیش -
بینی دانست. بهر حال سال ۱۹۸۸ برای صنعت آهن و فولاد، سالی بحرانی
خواهد بود.

رابرت شالی (رئیس "فدراسیون فلزکاران اروپا" - EUROFER) .....

بدلیل عدم اطمینان در مورد چشم‌انداز بازارهای مالی و تاثیر
احتمالی آن بر روی فعالیتهای اقتصادی - بخصوص نوسانات نرخ
برابری دلار ایالات متحده و سایر ارزهای عمده جهان - مشکل است
که پیش‌بینی نمود سطح تقاضای فولاد کشورهای عضو "جامعه اقتصادی
اروپا" در سال ۱۹۸۸ در چه حد خواهد بود.

با توجه به عدم اطمینانهای یادشده، "یوروفر" (EUROFER)
پیش‌بینی میکند که میزان مصرف فولاد کشورهای عضو "EEC" در سال
۱۹۸۸ در مقایسه با سال ماقبل حدوداً ۲ درصد کاهش یابد. این در حالی
است که انتظار می‌رود در کشورهای انگلستان، اسپانیا و پرتغال، تقاضا
برای فولاد از تحرک خوبی برخوردار باشد.

از سوی دیگر، میزان واردات فرآورده‌های فولاد کشورهای
عضو "EEC" - که در سال ۱۹۸۷ کمتر از میزان چشمگیر مربوط به سال
۱۹۸۶ بود - نیز تا حدی بستگی به ویژگی موافقتنامه‌های تحدیدی
داوطلبانه صادرات فولاد خواهد داشت که "EEC" با کشورهای عمده صادر-
کننده ثالث (غیر عضو "EEC") منعقد ساخته است. گرچه شورای وزیران
"EEC" از کمیسیون "EEC" درخواست نموده است که چارچوب
موافقتنامه‌های مذکور مبتنی بر قراردادهای منعقد شده در سال ۱۹۸۷ باشد
لکن هر میزان کاهش قابل توجه نرخ برابری دلار ایالات متحده میتواند

در عمل منجر به افزایش واردات گردد.

در سال ۱۹۸۷، میزان صادرات فرآورده‌های فولاد "EEC" حدوداً ۴ درصد افزایش یافت که این امر خود تا حدی معلول کاهش حضور تولیدکنندگان فولادکشورهای ژاپن، کره جنوبی و برزیل در بازار جهانی بود. دورنمای صادرات فولادکشورهای عضو "جامعه ذغال سنگ و فولاد اروپا" (ECSC) نیز تا حدود بسیار زیادی بستگی به نوسانات نرخ برابری دلار تا حدی نیز بستگی به عملکرد اقتصاد ایالات متحده خواهد داشت.

با توجه به تمام عوامل مذکور، میزان تولید فولاد "EEC" در بهترین شرایط ممکنه، چیزی نزدیک به میزان تولید شده در سال ۱۹۸۷ خواهد بود.

سطح قیمت فرآورده‌های فولاد در "جامعه ذغال سنگ و فولاد اروپا" نیز به میزان زیادی تحت تاثیر میزان پیشرفت بازاری ظرفیت تولید صنعت فولاد این کشورها قرار خواهد داشت. همچنین تداوم بی‌سهمیه بندی تولید توسط "EEC" نیز بر سطح قیمت‌هایی تاثیر نخواهد بود. شایان ذکر است که تداوم بی‌مربوطه بر اساس چارچوب سال ۱۹۸۷ تعیین گردیده و این امر به اواسط سال ۱۹۸۸ تسری داده شده است.

توماس سی. گراهام (سرپرست "موسسه آهن و فولاد آمریکا" - AISI)

در سال ۱۹۸۸، بازار داخلی فولاد ایالات متحده همچنان از تحرکی مطلوب برخوردار خواهد بود. ضمناً "میزان تحویل داخلی فرآورده‌های فولاد نیز که در سال ۱۹۸۷ به رقمی در حدود ۷۵ میلیون تن

(کوچک) رسید، در سال ۱۹۸۸ نیز چیزی ما بین ۷۰ تا ۷۵ میلیون تن (کوچک) پیش بینی میشود. تاکنون هیچ نوع تاثیر منفی واقعی که ناشی از بحران بازاری سهام در ماه اکتبر (دوشنبه، ۱۹ اکتبر) باشد بر روی معاملات فولاد مشاهده نگردیده و علائمی نیز دیده نمی شود که در آینده حاکی از چنین تاثیری باشد.

بازار اغلب فرآورده های فولاد همچنان خوب باقی خواهد ماند و بازار فرآورده های تخت فولاد و انواع لوله های فولادی نیز از شکوفائی خاصی برخوردار خواهد گردید. هرگونه کاهش سطح فعالیتها در بخش خودرو سازی، ملایم خواهد بود و تقاضا برای وسایل منزل ساخته شده از فولاد و نیز آهن سفید (حلبی)، مویا است همچنان در سطح بالائی باشد. در سال ۱۹۸۸، تقاضا برای فرآورده های موسوم به "OCTG" (انواع لوله مورد استفاده در صنایع نفت و گاز) کماکان رشد میابد و دست اندرکاران ذخیره سازی این نوع فرآورده ها نیز مجدداً "به ذخیره سازی آنها مبادرت خواهند ورزید. از آنجا که پیش بینی میشود سطح فعالیت های ساختمانی در سال ۱۹۸۸ اندکی دچار کاهش شود، لذا تقاضا برای انواع صفحات فولادی و نیز فولاد تا سیساتی، در حد متوسطی خواهد بود.

از سوی دیگر، بازار داخلی فولاد یا لات متحده همچنان از جانب واردات فرآورده های فولاد و نیز نرخ دلار در مقابل ارزهای دیگر، تحت فشار قابل ملاحظه ای قرار خواهد گرفت. هم اکنون مشخص شده است که برای تنظیم روابط تجاری با تعدادی از کشورها، انعقاد موافقتنامه های تحدید و طلبانه صادرات فولاد، میتواند کارساز باشد. با استفاده از این گونه موافقتنامه ها میتوان بگونه ای موثر مبادرت به کنترل

تجارت غیرعا دلانه فرآ ورده های فولاد نمود و از طرح دعای قضائی مربوط به دامپینگ کا لاوضع حقوق وعوارض گمرکی جبرانی، که کاری پردردسرو دشوار میباشد، جلوگیری بعمل آورد.

چنین انتظاری رود که توسل به موافقتنامه های تحدیدی —————
دا و طلبا نه صادرات فولاد، به بعد از ۱۹۸۹ نیز تسری پیدا کند و کشورهای دیگری که هنوز در چارچوب این موافقتنامه ها مبادرت به تنظیم روابط تجاری خود با ایالات متحده نکرده اند به این اقدام ورزند. کلا " به نفع دست اندرکاران تولید فولاد ایالات متحده و نیز مشتریان آنها از یک سو و تولیدکنندگان خارجی فولاد از سوی دیگر است که هرچه سریع تر تصمیم خود مبنی بر تمدید و گسترش این نوع موافقتنامه ها را اعلام نموده تا بدین وسیله مبادرت به برنامهریزی منظم در رابطه با تجارت فولاد گردد.

ذکر این نکته لازم بنظر میرسد که کاهش نرخ برابری دلار در مقابل اغلب ارزها (که در سال ۱۹۸۷ بوقوع پیوست) نه تنها برای صنعت فولاد ایالات متحده امری مثبت بود، بلکه بطور کلی برای صنایع اصلی این کشور نیز منافع در برداشت. "موسسه آهن و فولاد آمریکا" برای این عقیده است که نرخ برابری ارزها می بایست از روی موازنه تجاری کشور تعیین شود و دلار می بایست نرخ شناور و مرتبط با وضعیت تجاری ایالات متحده داشته باشد. همچنین می بایست تلاش دولت ها در دخالت در این فرآیند گردید.

هیروشی سیتو (رئیس "مجتمع فولاد سازی نیپون استیل" - بزرگ ترین

شرکت فولاد سازی جهان سرمایه داری) - ژاپن

صنعت فولادژاپن در ژانویه سال ۱۹۸۷، خود را برای سالی که انتظار می رفت جزو دشوارترین سالهای تجاری تاریخ اخیر ژاپن - باشد، آماده می ساخت. تمامی دست اندرکاران تولید فولاد ژاپن - خواه تولیدکنندگان مجتمع های زنجیره ای فولادسازی و خواه واحدهای کوچک - چنین پیش بینی می نمودند که با تداوم افزایش ارزش برابری "ین" در مقابل دلار، لطعات بیشتری متوجه بازار داخلی و بازارهای صادراتی گردد.

از آنجا که حدود یک سوم فولاد تولید شده در ژاپن مستقیماً "بسه" امر صادرات تخصصی می یابد افزایش ارزش برابری "ین" بدین معنی بود که درآمدهای صادراتی، پس از تبدیل به "ین"، کاهش یافته (بدلیل آنکه پرداختها عمدتاً "بر اساس دلار است") حال آنکه هزینه های عملیاتی همچنان بلا تغییر باقی می ماند.

در پایان سال ۱۹۸۶ و آغاز سال ۱۹۸۷، مجتمع های زنجیره ای فولادسازی ژاپن و نیز تعدادی از واحدهای کوچک فولادسازی این کشور جهت کاهش سرانه هزینه های عملیاتی، مبادرت به اعلام برنامه های مقرون به صرفه تر نمودن تولید نمودند. در این راستا تلاش هایی برای تعطیل واحدهای غیر کارآ، بکارگیری روشهای تولیدی کارآ تر و کاهش میزان اشتغال در این صنعت، آغاز گردید. بنا بر این، طی چند سال آینده، برنامه های بازسازی بطریقی بر شغل بیش از ۴۰۰۰۰ نفر سرار کارکنان صنعت فولادژاپن تا ثیر خواهد گذاشت. کارکنان این صنعت در مورد پذیرش جایجایهای شغلی و سایر تدابیر لازم جهت غلبه بر مشکلات صنعت فولاد، از خود تفاهم قابل ستایشی نشان داده اند.

افزایش ارزش برابری "ین" در طول سال ۱۹۸۷ همچنان

تداوم یافت بطوریکه بین ماههای ژانویه و دسامبر سال مذکور، "ین" حدود ۴۰ درصد ترقی نمود. از طرفی، تغییر وضعیت بازاری داخلی فولاد آنها در طی سه ماه دوم سال ۱۹۸۷ باعث شد که تولیدکنندگان فولاد ژاپن تا اندازه‌ای از اثرات منفی افزایش ارزش برابری "ین" درآمانیمانند. این امر موجب شد که صنعت فولاد با موقعیتی بمراتب بهتر از آنچه بسیاری در ۱۲ ماه قبل می‌پنداشتند وارد سال ۱۹۸۸ گردد.

از ماه مارس ۱۹۸۷ به بعد، فعالیت‌های ساختمانی در سراسر ژاپن روبه‌شتاب گذاشت، بطوریکه بسیاری از تحلیل‌گران را برآن داشت که پیش‌بینی نمایند سطح فعالیت‌های ساختمانی به رکورد جدیدی خواهد رسید. تقاضا برای آهن‌آلات ساختمانی نیز که بدلیل شکوفایی فعالیت‌های مربوطه افزایش یافته بود در اثر اعلام دولت ژاپن در ماه مه مبنی بر تزریق ۶ تریلیون (هزار میلیارد) "ین" به اقتصاد این کشور و صرف هزینه‌های بیشتری جهت پروژه‌های عام‌المنفعه، نضج و شکوفایی بیشتری یافت. تاثير مثبت اجرای پروژه‌های عظیم مصرف‌کننده فولاد نیز باعث افزایش میزان تحویل داخلی فرآورده‌های فولاد در نیمه دوم سال ۱۹۸۷ گردید، بطوریکه رونق بازاری داخلی موجب خنثی شدن رکود بازاری خارجی (صادرات مستقیم فولاد) شد و تولید فولاد خام نیز در سال ۱۹۸۷ به ۹۸/۵ میلیون تن بالغ گشت که در مقایسه با سال ماقبل متضمن افزایش است.

معهدانمی‌توان مطمئن بود که بهبود حاصله در سال ۱۹۸۷ کم‌کم در سال ۱۹۸۸ نیز تداوم یابد. در حالیکه سطح قیمت‌های داخلی فرآورده‌های فولاد به میزان چشمگیری افزایش یافته است افزایش ارزش برابری "ین" در مقابل دلار سبب شده است که ژاپن برای صادرکنندگان فولاد به یک بازار پر جذب مبدل شود. با توجه به اینکه تولیدکنندگان فولاد

کشورهای در حال توسعه برنام‌های مبنی بر افزایش میزان ظرفیت فولادسازی در دست اجرا دارند لذا انتظار می رود که طی سال ۱۹۸۸، میزان واردات فولاد ژاپن از افزایش قابل توجهی برخوردار شود.

با این وجود پیش بینی می شود بسیاری از عواملی که در سال گذشته باعث تقویت تقاضای داخلی برای فرآورده های فولاد گردیدند در سال ۱۹۸۸ نیز کمابیش نقشی ایفاء نمایند. قرار است که تولیدکنندگان اتومبیل ژاپن، مبادرت به برپائی تاسیسات تولیدی جدیدی در خارج از ژاپن نموده و از این تاسیسات برای تولید و صدور اتومبیل بهره گیرند. بنا بر این میزان تقاضای آنها برای فولاد تولید شده در ژاپن کاهش خواهد یافت. همچنین در سال ۱۹۸۷، ذخیره کنندگان و مصرف کنندگان فولاد ژاپن بر میزان ذخایر خود افزونند و از آنجا که آنها میزان ذخایر خود را به حد مورد نظر رسانیده اند، در سال ۱۹۸۸ از میزان تقاضای آنها کاسته می شود و این امر بر کل تقاضای داخلی برای فولاد ژاپن تا ثیری منفی می گذارد. از سوی دیگر بدلیل تداوم افزایش ارزش برابری " یمن "، چنین انتظاری رود که تعداد بیشتری از مصرف کنندگان فولاد - خاصه تولید کنندگان ماشین آلات، تولید کنندگان وسائط نقلیه و نیس - تولید کنندگان لوازم برقی - مبادرت به تولید در خارج از مرزهای ژاپن نمایند که این خود می تواند سطح تقاضای داخلی برای فولاد را کاهش دهد.

در مجموع، چرخش وضعیت صنعت فولاد ژاپن در سال ۱۹۸۷، یک امر غیر متعارف بود. روند بلند مدت این صنعت، کاهش میزان تولید فولاد خام را در بر خواهد داشت و دست اندرکاران صنعت فولاد ژاپن نیز با عنایت به این موضوع، همچنان طرحهای مقرون به صرفه تر نمودن تولید را به مورد اجرا خواهند گذاشت. دست اندرکاران فولاد سازی

ژاپن همچنین جهت پاسخگویی به نیازهای در حال تغییر مصرف‌کنندگان فولاد، مبادرت به بهبود کیفیت فرآورده‌های فولادخواهندکسرد و فرآورده‌های جدیدی نیز عرضه خواهند داشت. گرچه وضعیت بازاری جهانی فولاد سرعت در حال تغییر است مع‌هذا انتظار می‌رود که سطح تقاضای جهانی برای فرآورده‌های فولاد به بیش از ۷۰۰ میلیون تن در سال بالغ گردد. با بکارگیری جدیدترین روشهای فنی و متالورژیکی، صنعت فولاد ژاپن همچنان نیروی محرکه درخور توجهی در جهت تحرک صنعت جهانی فولاد باقی خواهد ماند.

تا شه جونیا رک (رئیس مجتمع فولاد سازی " آهن و فولاد پوها نگ") - کوره جنوبی

بعد از "دوشنبه سیاه" (بحران بازار سهام)، رشد اقتصاد جهان در سال ۱۹۸۸ با افت درخور توجهی مواجه خواهد گردید. در عین حال متخصصین امر از سرتاسر جهان درخواست نموده اند که تلاشهای هماهنگی در راستای کنترل عدم هماهنگیهای اقتصادی جهانی صورت گیرد. اقتصادی چسبون کره جنوبی شدیداً "تحت تاثیر افزایش ارزش برابری پول ملی قرار خواهد گرفت همچنانکه در گذشته نیز کشورهای در این گروه، بیشترین سهم را در تحمل مصائب و مشکلات اقتصادی جهانی بعهده داشته اند.

در سال ۱۹۸۸، تقاضای جهانی برای فولاد با افزایش اندکی روبرو خواهد گردید. تقاضا در کشورهای پیشرفته سرمایه‌داری فاقد تحرک خواهد بود لکن در کشورهای در حال توسعه و نیز در کشورهای سوسیالیستی، احتمالاً افزایش تقاضا برای فرآورده‌های فولاد همچنان استمرار خواهد یافت. لکن بدلیل کاهش ظرفیت تولیدی آنها عمدتاً "در کشورهای

پیشرفته سرمایه‌داری، پیش‌بینی می‌شود که عدم تحرک عرضه فولاد لا اقل در نیمه اول سال ۱۹۸۸ نیز مشاهده گردد.

تولید فولاد خام کره جنوبی در سال ۱۹۸۷ و در مقایسه با سال قبل از آن حدوداً ۱۵ درصد افزایش یافت که علت آن شروع فعالیت تولیدی واحد فولادسازی "کوانگ‌یانگ" (وابسته به مجتمع "پوسکو") می‌باشد. معیناً، افزایش میزان تقاضای داخلی برای فولاد آنهم بمقدار ۲۳ درصد در مقایسه با سال ۱۹۸۶، دلیل اصلی کمبود شدید فولاد در سال ۱۹۸۷ بود. دلیل عمده افزایش این تقاضاها نارونق صنایع مصرف‌کننده فولاد نظیر خودروسازی، صنایع الکترونیک و تولید ماشین‌آلات بوده است.

پیش‌بینی می‌شود که در سال ۱۹۸۸ نیز رونق صنایع مصرف‌کننده فولاد همچنان تداوم یابد. فی‌المثل، چنین برآورد می‌گردد که میزان تولید تومبیل در سال ۱۹۸۸ با بیش از چهل درصد افزایش روبرو شود و نیز رشد تقاضای داخلی برای فولاد نیز چیزی بیش از ۱۰ درصد باشد. گرچه مرحله دوم طرح گسترش واحد فولادسازی "کوانگ‌یانگ" بمورد اجرا گذاشته خواهد شد لکن بدلیل تعویض خط تولید کوره بلند مجتمع "پوهانگ"، افزایش میزان تولید فولاد کره جنوبی رقمی کمتر از ۵ درصد پیش‌بینی می‌شود. در نتیجه، کمبود فرآورده‌های فولاد بمرا تیب بیش از کمبود حاصله در سال قبل از آن می‌باشد.

بدلیل انجام بازیهای المپیک و نیز برگزاری کنفرانس سالانه "موسسه بین‌المللی آهن و فولاد" در کره جنوبی، سال ۱۹۸۸ برای این کشور سالی خاص خواهد بود چرا که بر میزان اهمیت صنعت فولاد کره جنوبی آنهم در عرصه جهانی، تاکید می‌گردد.

آنبال گومز (دبیرکل "موسسه آهن و فولاد آمریکا لاتین - ILAFA")

.....

بدلیل عوامل محدودکننده داخلی و خارجی، در مورد چگونگی وضعیت صنعت فولادکشورهای آمریکای لاتین در سال ۱۹۸۸ عدم اطمینانهای وجود دارد. عوامل مزبور عبارتند از: رکود و عدم تحرک اقتصاد جهانی، افزایش تدا بیره های گرایانه، نرخهای بالای بهره، وخامت اوضاع تجاری منطقه، حجم بسیار زیاد بدهیهای خارجی (حدود ۴۱ میلیارد دلار)، تورم و اعمال سیاستهای انقباضی بعنوان مسکنی برای جبران کسری بودجه.

تمام عوامل مذکور باعث خواهند شد تا در سال ۱۹۸۸ رشد اقتصادی کاهش یافته و حتی از رقم ۴/۶ درصد مربوط به سال ۱۹۸۷ نیز کمتر گردد. انتظار می رود که در سال ۱۹۸۸ میزان رشد به ۲/۳ درصد بالغ شود که بدین ترتیب صنعت فولادکشورهای آمریکای لاتین از تحرکی نسبتاً کم برخوردار خواهد گردید. میزان مصرف فولادکشورهای مذکور به ۳۳/۲ میلیون تن بالغ می گردد (بر مبنای شمش فولاد) و میزان تولید فولاد خام نیز با ۷ درصد رشد به ۴۲/۵ میلیون تن می رسد که دلیل این افزایش عمدتاً جهت گیری صادراتی صنعت فولاد منطقه میباشد بطوریکه قرار است صادرات فرآورده های فولاد حدوداً "۶/۶ درصد افزایش یافته و به ۹/۵ میلیون تن بالغ شود. معذورانه باید در باره زارهای جهانی همراه با اعمال تدا بیره های گرایانه توسط کشورهای پیشرفته سرمایه داری موجب خواهد شد که فروش فرآورده های فولاد به کاری مشکل مبدل گردد. همچنین احتمال داده میشود که میزان واردات فولادکشورهای آمریکای لاتین با ۱۹/۴ درصد کاهش روبرو شده و به ۲/۹ میلیون تن برسد که این خود تنزل قابل توجهی خواهد بود.

ضمناً "سا یرعوا ملی که میتوا نندبر وضعیت صنعت فولاد منطقه تا شیربگذارند عبا رتنداز : پائین بودن قیمت‌های داخلی فرآورده‌های فولاد، پایین بودن میزان سودآوری مجتمع‌های تولیدی، با نبودن حجم بدهی‌های مجتمع‌های فولادسازی و بالاخره عدم امکان سرمایه‌گذاری بدلیل عدم دسترسی به منابع مالی بین‌المللی .

ایگناسیو آرکا یا (دبیرکل "اتحادیه‌ها درکنندگان سنگ آهن" Apesf) .....

چشم انداز وضعیت اقتصادی جهان به میزان زیادی نامشخص است. در چندین ماه قبل چنین بنظر می‌رسید که وضعیت اقتصادی روبه‌سهبود گذاشته است، لکن در حال حاضر بیم آن می‌رود که دهه ۱۹۸۰ نیز همچون شروع آن، با رکود خاتمه یابد.

در حال حاضر وضعیت اقتصادی جهان تحت تاثیر بحران بازار سهام قرار گرفته است. بدلیل وقوع این بحران، اکثر تحلیل‌گسران مربوطه، در پیش‌بینی‌های خود تجدیدنظر بعمل آورده و ارقام مربوط به پیش‌بینی‌های سال ۱۹۸۸ را کاهش داده‌اند. معذاً اخیراً "تعدادی از آنها قدری خوشبینانه‌تر به قضا می‌نگرند، با این‌توجه داشت که چندین سال است که اقتصاد جهانی وارد دورانی از بی‌ثباتی گردیده است. در این میان یکی از صنایعی که شدیداً "تحت تاثیر قرار گرفته، همانا صنعت استخراج سنگ آهن میباشد. صنعت مذکور از سال ۱۹۷۵ تا کنون کم و بیش دستخوش یک تغییر و تحول مستمر و در ابعادی بی‌سابقه گردیده است. با توجه به چنین زمینه‌ای است که می‌باید اثرات بحران بازار سهام را مورد ارزیابی قرار داد.

کاملاً واضح است که بحران بازار سهام موجب شده است تا

شرایط درجهت نامطلوب تحول یابد. در حال حاضر قبـول
اینکه هزینه های مصرفی و نیز تحرک تجاری دچار افت شده و در نتیجه،
تقاضا برای فرآورده های فولاد را تحت تاثیر منفی قرار دهد، منطقی
بنظر می رسد و واضح است که اگر دست اندرکاران فولادسازی و نیز سرمایه
گذاران مربوطه در مورد توازن اقتصاد جهانی اطمینان بیشتری حاصل
می نمودند طبیعا " بازار فولاد نیز در وضعیت بهتری قرار می گرفت .
بسیاری از تحلیل گران را عقیده بر این است که کلید حل مشکل همانا
وضعیت اقتصادی ایالات متحده آمریکا میباشد. با توجه به اینکه اقتصاد
این کشور در یکی از نا معلوم ترین وضعیت های خود در طول تاریخ
میباشد، بسیار مشکل خواهد بود که چشم انداز سال ۱۹۸۸ را مشخص
و معین ساخت .

در عین حال تعدادی از شاخص ها هنوز در جهت مثبت حرکت
می کنند و این خود مبین آن است که بحران بازار سهام تا کنون اثرات
منفی چندانی بر روی رشد اقتصادی اعمال ننموده است. این بدین
معناست که احتمال وقوع یک رکود در آینده ای نزدیک تقریبا " غیر
ممکن است .

شایان ذکر است که تجارت سنگ آهن در سال ۱۹۸۷ ز سال ماقبل
افزونی گردید و هم اکنون نیز در اکثر بازارها، سطح تقاضا برای سنگ
آهن - بخصوص گندله سنگ آهن - در حد قابل توجهی میباشد .

فرانسوا آدوره (رئیس " Fianatm ") .....

علی رغم وضعیت حاکم اقتصادی و مالی، که باعث گردیده
تحلیل گران رسمی نظرات بسیار متفا وتی در مورد چگونگی وضعیت آتی

صنعت فولاد را زدا رند، و علی رغم عدم اطمینان در مورد تداوم دوره زمانی سیاست موسوم به "Manifest Crisis" (۱)، بنظر نمی رسد که روند حاکم دچار دگرگونی گردد. سطح تقاضا برای فرآورده های فولاد نیز میبایست در سطح سال ۱۹۸۷ باقی بماند (با استثنای بخش خودروسازی). بهمچنین لازم است که قیمت فرآورده های فولاد بعد از افزایش در سه ماهه نخست سال ۱۹۸۸ برای ماه های باقی سال کماکان ثابت باشد. بدین ترتیب میانگین قیمت ها در سال ۱۹۸۸ حدوداً ۵ تا ۷ درصد افزونتر از میانگین قیمت فرآورده های فولاد در سال ۱۹۸۷ خواهد بود.

احتمال فراوان دارد که طی سال ۱۹۸۸، توازن ما بین نرخ برابری ارزها و نیز بهای آهن قراضه، بر روی سطح قیمت های فولاد تاثیر کاهنده بگذارد. مع هذا اگر مجتمع های فولاد سازی میزان تحویل فرآورده های فولاد را بر اساس تقاضای واقعی و نه بر طبق دفتر سفارشات خود صورت دهند. خاصه در سه ماهه دوم سال می توان از کاهش رایج قیمت ها در سه ماهه سوم سال جلوگیری بعمل آورد. بطور کلی صنعت جهانی فولاد با چنان عوامل تهدید کننده متعددی روبرو می باشد که می باید بسیار محتاطانه عمل نماید. در این صورت سال ۱۹۸۸ برای دست اندرکاران فولاد سازی و ذخیره کنندگان آن، سالی چندان مخاطره آمیز نخواهد بود.

گالین بدفورد (رئیس "فدراسیون آهن قراضه بریتانیا")

.....

برای پیش بینی آنکه دردوا زده ماه آینده، صنعت قراضه آهن

---

(۱): منظور تداوم بیری است که مقامات "EEC" برای رهائی از بحران حاکم بر صنعت فولاد اروپا اتخاذ و معرفی نموده اند.

با چه وضعیتی روبرو خواهد گردید می بایست اطمینانها نسبی از آن نوع که تنها اشخاص فاقد تجربه دارا هستند، کسب کرد. هر نوع پیش بینی، حتی پیش بینی های صرفاً "مبتنی بر احساس"، مویا بدبا کلمه "اگر" آغاز شود. مثلاً "اگر ارزش برابری دلار در حد کنونی آن ثابت باقی بماند، "اگر" صنعت فولاد ایالات متحده از تحرک کافی برخوردار باشد، "اگر" ...

بطور کلی چنین بنظر میرسد که سال ۱۹۸۸ از راه های از جهات، سال پر مخاطره ای باشد. مصرف کنندگان آهن قراضه در ماه ژانویه نیز سعی خواهند نمود تا سطح قیمت ها را مجدداً کاهش دهند و این امر علی رغم کاهش های مربوط به ماه دسامبر صورت خواهد گرفت.

احتمالاً "مصرف کنندگان آهن قراضه به پیش بینی های بعمل آمده در ایالات متحده نیز توجه خواهند نمود که بر اساس آنها تقاضا برای آهن قراضه در سه ماه نخست سال ۱۹۸۸ از تحرک خوبی برخوردار خواهد گردید. در صورتی که چنین وضعیتی محقق شود، قیمت های جهانی آهن قراضه از ماه های فوریه تا آوریل تحت تاثیر قرار خواهد گرفت.

در این میان صنعت فولاد انگلستان نیز هم در بعد ملی و هم در بین کشورهای اروپائی همچنان با بهبود موقعیت خود روبرو خواهد شد. ضمناً "تداوم" مربوط به تحدید واردات فرآورده های فولاد، که توسط دولت ایالات متحده اتخاذ گردیده و هدف از آن تقویت صنعت فولاد این کشور میباشد، یقیناً "تداوم" خواهد داشت.

مأخذ:

Metal Bulletin, January 11, 1988, pp.25-28.